

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/597/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

69/2012. (II. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2011. október 13-án előterjesztett **panaszát** a 2012. február 15-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. október 13-án személyesen jelent meg a Testület panaszirodáján, ahol előterjesztette a vele szemben 2011. július 19-én reggel fogatosított rendőri intézkedéssel szembeni panaszát. A panaszos az intézkedés napján, reggel háromnegyed hatkor balesetet szenvedett. Gépjárművének kereke valószínűleg az anyag hibájára visszavethető okból kitört, amikor behajtott egy gödörbe. A balesetet követően a panaszos telefonon értesítette a rendőrséget, és a helyszínen várta meg kitérőüket – ezalatt az általa szállított árut egy másik gépkocsi vitte tovább. A panaszos jogosítványa lejárt, azonban tárcájában tartotta azokat a dokumentumokat, amelyek igazolták, hogy a hosszabbításhoz szükséges időpont igényléséről már gondoskodott.

A panaszos hivatkozott a 60/2010-es ORFK utasításra, amelynek alapján véleménye szerint a vele történtek balesetnek minősülnek. A baleset tényét ő hozta a rendőrség tudomására, ennek ellenére, a rendőrök úgy jártak el, mintha ők észlelték volna a történeteket egy közúti

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ellenőrzés keretében. A panaszos forgalmi engedélyét a rendőrök elvették, jogosítványával kapcsolatban pedig 3 hónapig nem kapott semmiféle iratot. A panaszos több alkalommal is kérte a rendőröket, hogy mutassák meg neki az esettel kapcsolatban keletkezett iratanyagot, de a végső határozaton kívül egyéb dokumentumokat nem bocsátottak rendelkezésére. A panaszos azt szeretné tudni, van-e különbség a rendőrségi eljárás menetében, amennyiben ő hívja ki a rendőrséget, vagy ha a rendőrök kezdenek közlekedésrendészeti intézkedést fogantatosítani vele szemben.

Panaszának felvételekor előadta, hogy forgalmi engedélyét arra hivatkozva vonták be, hogy a gépjármű „műszaki állapota veszélyezteti a közúti közlekedést”. A panaszos azonban, állítása szerint kifejezetten azért hívta ki a rendőrséget, hogy a gépjármű elszállításáról tudjon gondoskodni. Forgalmi engedélyének elvételekor átvételi elismervényt kapott, azonban panasztételi lehetőségéről egyáltalán nem tájékoztatták, tanúit pedig nem hallgatták meg.

A panaszos beszámolt róla, hogy aznap reggel háromszor hívta a rendőrséget, két alkalommal a 107-es telefonszámon, és egyszer a helyi kapitányság számán. Az eset Sz. városnál történt, és a rendőrök egy-másfél óra alatt értek ki a helyszínre. Az intézkedés a panaszos elmondása szerint azzal kezdődött, hogy a rendőrök beszóltak a központba, ellenőrizték az iratait, majd megállapították, hogy jogosítványa lejárt. Az egyik rendőr arra a megállapításra jutott, hogy az úton gödör nem volt, csupán hullámos volt, tehát a kitört kerék oka a kocsis rossz műszaki állapota kellett, hogy legyen. Ennek okán vették el végül a panaszos forgalmi engedélyét is. Ezt követően, a rendőröket a központból „valami gyűlésre” hívták, ezért elsiettek.

A panaszos hangsúlyozza, hogy a szolgálati fellépés szabályait az intézkedés során nem tartották be, és semmit sem közöltek azon információk közül, amelyeket a jogszabályok előírnak. A panaszos az egyik rendőrtől kifejezetten megkérdezte a nevét, valamint a számát, azonban ő igazolványát jó távolról mutatta csak be. A panaszos segítséget kért ahhoz, hogy autómentőt tudjon hívni (mivel nem volt ismerős a környéken, ez problémát jelentett számára), valamint azt is kérte, hogy rögzítsék a nyomokat a biztosítónál történő ügyintézéshez, de a rendőrök semmire sem voltak hajlandóak. A baleset pontos helyét nem rögzítették, és sem a fuvarlevelet, sem a kocsis terhelését nem vizsgálták meg.

A panaszos autóját, amely egyben munkaeszköze is volt, lefoglalták, ezáltal anyagi helyzete nagymértékben megnehezült – legfőképpen ennek okán kérte a történetek elfogulatlan kivizsgálását.

2) 2011. október 19-én, a panaszos több egyéb szervezet mellett a Testület részére is eljuttatott egy, a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság vezetőjének címzett elektronikus üzenetet. A levél tartalmából mindösszesen annyi tűnt ki, hogy a panaszos részére nyolcvan nap után postáztak egy határozatot, az azonban nem volt egyértelmű, hogy a panaszos egy szabálysértési eljárás során hozott határozatra, vagy valamilyen egyéb döntésre célzott.

A panaszos a levélben utal rá, hogy a felsőbb ellenőrzési szervek új eljárást rendeltek el (azt azonban nem írja, milyen eljárást), amelyről ő határozatot nem kapott. Az üzenetben a panaszos kérte az új eljárás elrendeléséről szóló határozat, az intézkedés során rögzített hanganyagok, a balesetről felvett jegyzőkönyv, valamint egy olyan nyilatkozat megküldését, amely tartalmazza, hogy a szóban forgó tehergépjárművet ő vezette.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Testület megkeresésére a Pest Megyei Rendőrkapitányság vezetője 2011. november 17-én levelet intézett az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjéhez, amelyben a panaszügy részletein kívül beszámolt róla, hogy 2011. október 6-án a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság határozattal elutasította a panaszos rendőrkapitányságon előterjesztett panaszbeadványát. A panaszos a törvényes határidőn belül a határozattal szemben fellebbezést nem terjesztett elő, ezért a határozat jogerőre emelkedett.

A panaszügy alakulása a következő volt.

2) A panaszos 2011. július 28-án levelet küldött a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság vezetőjének, amelyben leírta, hogy 2011. július 11-én reggel háromnegyed 7 körül segítséget kért a helyi kapitányságtól, mivel furgonjának kereke kitört. Levelében a panaszos részletesen beszámolt a történetéről, és kifejtette, hogy a rendőrök tulajdonképpen elmulasztották részére az általa kért segítséget megadni.

3) 2011. augusztus 16-án a panaszos válaszlevelet kapott a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság vezetőjétől, amelyben a kapitányságvezető tájékoztatta, hogy beadványát az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény alapján panaszként kezelték.

A kapitányságvezető levelében ismertette a panaszos ügyében irányadó jogszabályi rendelkezéseket, és tudatta a panaszossal, hogy a panaszbeadványt kivizsgálták, melynek eredményeképpen megállapítást nyert, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályokban foglaltak szerint járt el, az intézkedés pedig jogszerű és szakszerű volt.

4) 2011. szeptember 1-jén a panaszos elektronikus levélben közölte a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság vezetőjével, hogy a panaszt határozati formában kéri elbírálni, és ragaszkodik hozzá, hogy számára jogorvoslati lehetőséget biztosítsanak.

5) A Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztály helyszínelő és Balesetvizsgálati Alosztály r. főhadnagyának 2011. szeptember 9-én kelt hivatalos feljegyzése szerint a panaszos folyamatban lévő panaszügyét 2011. szeptember 8-án ellenőrizte a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetője, aki észlelte, hogy a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság helytelenül állapította meg a panasz minősítését. Az Ellenőrzési Szolgálat vezetője szakirányító szervként utasította a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányságot, hogy a panaszt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályai szerint vizsgálja ki.

6) 2011. szeptember 9-én a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti osztályvezetője végzésben rendelkezett arról, hogy a panaszos beadványának kivizsgálása

érdekében 2011. szeptember 8-án közigazgatási eljárást indított. A végzés indokolása utalt rá, hogy a Ket. 68. §-ának (1) bekezdése alapján az ügyfél személyesen, illetve meghatalmazott képviselője útján betekinthez az eljárás során keletkezett iratokba, illetve arról másolatot, kivonatot készíthet vagy másolatot kérhet, illetve a Ket. 51. §-ának (1) bekezdése szerint ahhoz is joga van, hogy az eljárás során írásban vagy szóban nyilatkozatot tegyen, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.

7) 2011. szeptember 14-én a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti osztályvezetője a panaszost, mint ügyfelet a Ket. 46. §-ának (1) bekezdése alapján, személyes meghallgatásra idézte 2011. szeptember 27-én 12 órára, a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság közlekedésrendészeti Osztályának hivatali helyiségébe.

8) A panaszos meghallgatásáról 2011. szeptember 27-én felvett jegyzőkönyv szerint a meghallgatáson a panaszos egyértelművé tette, hogy írásban tett panaszát fenntartja, és vallomásának az abban foglalt állítások tekintendők.

9) 2011. október 6-án a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság vezetője a panaszos ügyében az eljárás befejezéséről szóló határozatot hozott. A határozat rendelkező része szerint a hatóság a panaszos beadványát a Ket. 71. §-ának (1) bekezdése alapján, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel, mint alaptalant elutasítja. A határozat tartalmazza az arról szóló tájékoztatást, hogy ellene az Rtv. 93/B §-a alapján fellebbezésnek van helye, melyet a kézhezvételtől számított 15 napon belül a Pest Megyei Rendőrfőkapitánynak címezve, a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányságnál lehet előterjeszteni.

A Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság a fentiekén túlmenően számos egyéb, a panaszossal szemben fogantatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatos iratot is eljuttatott a Testület részére, azonban mivel azok azon tény szempontjából, hogy a rendőrség az ügyben a panaszeljárást már lefolytatta, irrelevánsak, ismertetésüktől a Testület jelen állásfoglalásban eltekint.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogantatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést fogantatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos rendőrfőkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot feloldja: amennyiben az eljárást fogantatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a

Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos még a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél, a párhuzamos panasz-előterjesztésről azonban egyik szervet sem tájékoztatta. Ennek következtében a panaszeljárás mind a rendőri szervnél, mind a Testületnél megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és a megküldött iratok között megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett, azonos tartalmú panaszbeadványt, valamint az annak alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. Ezzel összefüggésben levelében a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője úgy nyilatkozott, hogy a határozat ellen a panaszos nem fellebbezett, így a döntés jogerőre emelkedett.

A határozat jogerőre emelkedését követően – vagyis folyamatban lévő eljárás hiányában – a Testület már nem tudta magához vonni a panaszügy kivizsgálását, ezért a beadványt el kellett utasítania.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt– hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. február 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag